

Εγκατέλειψε την αμαρτία σου, αλλιώς θα χαθείς

illbehonest.com

Tim Conway

Η ερώτηση που θέλω να σας κάνω τώρα, είναι η εξής: γιατί είναι τόσο δύσκολη η μετάνοια και η πίστη; Γιατί υπάρχει τόση πολλή βία; Γιατί υπάρχουν τόσοι πολλοί άνθρωποι που αναζητούν να εισέλθουν, και που δεν θα μπορέσουν; Γιατί;!

Τώρα λοιπόν ακούστε πολύ προσεκτικά, θα σας πω ένα άλλο εδάφιο. Το εδάφιο αυτό προέρχεται από το τελευταίο μέρος της Γραφής και ακούστε πολύ προσεκτικά καθώς τελειώνει η Βίβλος και το τελευταίο βιβλίο της Καινής Διαθήκης ολοκληρώνεται.

Το τελευταίο πράγμα που θέλει να μοιραστεί με αυτόν τον κόσμο ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι το εξής: "Ας έρθει εκείνος που διψά! Εκείνος που επιθυμεί, ας λάβει το νερό της ζωής δωρεάν."

Θα σας ρωτήσω κάτι: είναι στενή η πόρτα προς τον ουρανό, το Βασίλειο του Θεού; Ναι, είναι στενή. Είναι πολύ στενή.

Όμως σας λέω αυτό: Είναι αρκετά πλατιά και αρκετά ανοικτή για το κάθε ένα άτομο που επιθυμεί να περάσει απ' αυτή, να περάσει μέσα! Σας το εγγυώμαι, φίλοι μου! Στον κάθε ένα από εσάς απευθύνομαι, αν διψάς πέρασε μέσα και πιες. Ο Θεός δεν σου έχει κλείσει την πόρτα της σωτηρίας.

Ακριβώς το αντίθετο συμβαίνει, την ανοίγει διάπλατα (ο Κύριος) για όλους όσους διψούν. Λέει ο Θεός, εάν επιθυμείτε να εισέλθετε, ελάτε! Το θέμα είναι, το λέει αυτό ο Θεός; Ναι όντως λέει, περάστε μέσα.

Εάν είναι τόσο απλό ... Δεν διερωτάσαι σχετικά μ' αυτό; Εάν είναι τόσο εύκολο, γιατί ακούγεται τόσο δύσκολο; Σωστά; Εάν είναι τόσο εύκολο;

Εδώ είναι η πόρτα, μας κάνει νόημα να εισέλθουμε, το Βασίλειο του Θεού ανάμεσά μας. Όλοι όσοι το επιθυμούν, μπορούν να εισέλθουν κατευθείαν. Είναι τόσο εύκολο και εντούτοις ακούγεται τόσο δύσκολο!

Το θέμα έχει ως εξής, η πόρτα του Βασιλείου του Θεού είναι όπως μία παγίδα που στήνεται για τις μαϊμούδες. Τώρα λοιπόν, γνωρίζω ότι κάποιος από εσάς έχετε ακούσει

σχετικά μ' αυτό. Ακούστε με, αυτό που πρόκειται να σας πω σχετικά με την παγίδα που στήνεται για τις μαϊμούδες, δεν είναι κάποιος αστικός μύθος. Αυτό το πράγμα είναι αληθινό. Αυτό το πράγμα είναι αληθινό και οι μαϊμούδες πράγματι συμπεριφέρονται μ' αυτόν τον τρόπο.

Ακούστε τώρα, κυνηγοί που στήνετε παγίδες, προφανώς γνωρίζετε ότι, εάν θέλετε να σκοτώσετε τη μαϊμού επειδή θέλετε να φάτε τη μαϊμού, δεν χρειάζεται να σας απασχολεί το θέμα του να διαφυλάξετε τη μαϊμού. Απλά κτυπήστε την μ' ένα βέλος και βάλτε την στο πιάτο σας.

Αλλά υπάρχουν κι εκείνοι που θέλουν να αιχμαλωτίσουν τις μαϊμούδες, για ζωολογικούς κήπους και παρόμοιους χώρους, και που θέλουν τη μαϊμού σώα και αβλαβή. Εκείνοι έχουν κάποιον συγκεκριμένο τρόπο για τις αιχμαλωτίζουν.

Πώς λοιπόν; Βασικά, παίρνουν ένα νεροκολόκυθο, ή ένα ινδοκάρυδο, ή ένα μπουκάλι. Ας χρησιμοποιήσουμε το μπουκάλι στην επεξήγησή μας, είναι καλό παράδειγμα. Βασικά παίρνουν ένα μπουκάλι στο οποίο υπάρχει ένα άνοιγμα όπου η μαϊμού μπορεί να βάλει μέσα το χέρι της και βάζουν καρύδια μέσα στο μπουκάλι, νόστιμα καρύδια. Ακριβώς εκείνο το είδος που οι μαϊμούδες λατρεύουν να τρώνε. Λοιπόν, τι συμβαίνει μετά; Η μαϊμού βάζει το χέρι της μέσα από το λαιμό του μπουκαλιού όπου μπορεί να χωρέσει, και το τεντώνει εκεί μέσα στο μπουκάλι και αρπάζει ένα από τα καρύδια.

Λοιπόν, υπάρχει τώρα ένα πρόβλημα. Τώρα που το καρύδι είναι μέσα στο χέρι της, μέσα στην κλειστή γροθιά της, το χέρι δεν χωράει για να βγει έξω από το λαιμό του μπουκαλιού.

Τώρα θα σκεφτείτε, εντάξει, αν η μαϊμού αφήσει το καρύδι, θα ελευθερωθεί! Αυτό είναι πολύ σωστό, όμως μαντέψτε τι έχουν ανακαλύψει: η μαϊμού δεν πρόκειται ποτέ ν' αφήσει το καρύδι να πέσει.

Κι' έτσι, ακόμα και όταν έρθει ο παγιδευτής, η μαϊμού τον βλέπει και κυριολεκτικά τρελλαινείται προσπαθώντας να ξεφύγει. Κι' εντούτοις δεν αφήνει το καρύδι να της πέσει! Οι παγιδευτές την πιάνουν, και τη βάζουν στη σακούλα.

Και ξέρετε, θα σας το ξαναπώ, δεν πρόκειται για κάποιον αστικό μύθο. Μ' αυτό τον τρόπο τις αιχμαλωτίζουν, έχω διαβάσει σχετικά μ' αυτό στο διαδίκτυο, και παρόλο που δεν το έχω δει ποτέ να γίνεται, το πιστεύω ότι αυτό πράγματι συμβαίνει.

Ο δρόμος προς το βασίλειο του Θεού είναι ακριβώς ο ίδιος, είναι αρκετά φαρδύς για να εισέλθεις εφόσον βγάλεις και πετάξεις αυτά τα μάτια και εφόσον αφήσεις να πέσουν

εκείνα τα καρύδια της μετάνοιας που ο Χριστός σε καλεί να αφήσεις. Αυτό είναι το όλο νόημα. Αν δεν βγάλεις και πετάξεις το μάτι, δεν μπορείς να χωρέσεις για να εισέλθεις. Αν δεν αφήσεις να πέσει το καρύδι, δεν μπορείς να εισέλθεις.

"Ακούστε, κανείς από εσάς δεν μπορεί να είναι μαθητής μου, αν δεν απαρνηθεί όλα του τα υπάρχοντα" (κατά Λουκά 14:33).

Είναι αρκετά φαρδύς για να εισέλθεις, εάν πετάξεις όλα τα πράγματα. Όμως εάν υπάρχει έστω και ένα πράγμα στη ζωή σου, το οποίο δεν επιθυμείς να εγκαταλείψεις, ένα είδωλο στη ζωή σου που δεν το εγκαταλείπεις.

Τότε δεν μπορείς να εισέλθεις. Τα είδωλα και η αμαρτία είναι πολύ μεγάλα για να χωρέσουν μέσα από εκείνη την πόρτα.

Είστε πρόθυμοι ή καλείστε να πάτε, σας ζητείται να πάτε, σας διατάζει να πάτε, σας ικετεύει να πάτε, σας προστάζει να πάτε. Σας προστάζει να μετανοήσετε και να πιστέψετε. Σας προστάζει να εισέλθετε από εκείνη την πόρτα. Σε κάποια μέρη, ο Θεός παρακαλεί τον αμαρτωλό να περάσει από εκείνη την πόρτα. Σε κάποια μέρη, ο Θεός σας παρακαλεί μέσω των δούλων Του, να περάσετε από εκείνη την πόρτα. Σας καλεί. Το πράττει μέσω εντολής, Το πράττει διαμέσου της πιο στοργικής ορολογίας που θα μπορούσατε να φανταστείτε.

Λέει ο Κύριος το εξής. Πράγματι κατεβαίνει στο επίπεδο του αμαρτωλού και λέει, "Ελάτε, κι' ας κριθούμε μεταξύ μας!" Θέλω να πω, ο Κύριος, Αυτός θα συζητήσει ακόμα και με αμαρτωλούς. Μας καλεί, "Ελάτε." Αυτός έχει προμηθεύσει την είσοδο.

Το πρόβλημα είναι, κοιτάξτε φίλοι μου, ο Θεός δεν έχει κλείσει την πόρτα σε κανέναν.

Το ζήτημα είναι, υπάρχει ένα καρύδι το οποίο οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν και ξέρετε ποιο είναι το ζήτημα; Το ζήτημα είναι ότι, οι περισσότεροι άνθρωποι θα εγκαταλείψουν πολλά πράγματα έτσι ώστε να πάνε στον παράδεισο, όμως δεν θα εγκαταλείψουν τα πάντα. Έχουν εκείνο το ένα ή τα δύο ξεχωριστά καρύδια και δεν πρόκειται να τα εγκαταλείψουν. Δεν θα τα αφήσουν!

Ακόμα και αν ακούνε ότι υπάρχει κίνδυνος. Ακόμα και αν ακούνε ότι υπάρχει αυτός ο τόπος που λέγεται κόλαση. Όπως ακριβώς συμπεριφέρεται και η μαϊμού όταν βλέπει τους παγιδευτές να έρχονται. Θέλω να πω, ο κίνδυνος βρίσκεται ακριβώς απέναντι τους και αυτός ο τύπος θα με οδηγήσει μακριά, θα με πετάξει σ' έναν τόπο στον οποίο δεν θέλω να βρεθώ! Και ακόμα και όταν ο αμαρτωλός βλέπει ότι ο Θεός θα έρθει να τον/τη βρει

και θα τον/την πετάξει σε κάποιο μέρος στο οποίο δεν θέλει να βρεθεί, ακόμα και όταν βλέπει τον κίνδυνο, δεν αφήνει αυτό που κρατά σφιχτά! Γιατί δεν το εγκαταλείπει; Αυτό είναι το ερώτημα, γιατί δεν το εγκαταλείπει ο αμαρτωλός;

Επειδή όπως διαβάζουμε στην προς Εβραίους επιστολή, για ποιο εδάφιο πρόκειται; Εβραίους 3:3, η δολιότητα της αμαρτίας. Ξέρετε τι, φίλοι μου, όταν πραγματικά το αναλύσεις διεξοδικά, ξέρετε γιατί οι άνθρωποι δεν μετανοούν; Επειδή δεν πιστεύουν. Αυτό είναι το ζήτημα, δεν πιστεύουν πραγματικά. Βλέπετε, το να πιστεύει κάποιος σ' ένα ψέμα, σημαίνει να είναι άπιστος.

Η αμαρτία είναι απατηλή. Βασικά, ο κάθε αμαρτωλός που δεν θα εισέλθει.

Γιατί υπάρχουν όλα αυτά τα πλήθη ανθρώπων που αναζητούν να εισέλθουν και που δεν θα μπορέσουν να εισέλθουν; Θα σας πω γιατί, είναι επειδή κρατάνε ένα καρύδι στο χέρι τους.

Θα έρθουν και θα πουν, "Προσπαθώ να σωθώ. Επικαλούμαι το Θεό για να με σώσει." Άσε με να δω το χέρι σου. Ναι, είναι όπως το φαντάστηκα. Δεν μπορούν να βγάλουν το χέρι τους έξω (από το μπουκάλι) επειδή κρατούν το καρύδι στο χέρι τους.

Και θα έρθουν με δάκρυα στα μάτια και θα λένε, ξέρετε, έχω επικαλεστεί τον Κύριο και Αυτός δεν με σώζει. Και το κάνω αυτό, και το κάνω εκείνο και έρχομαι στην εκκλησία και Αυτός δεν με σώζει.

Ξέρετε γιατί; Κρατάτε στο χέρι σας το καρύδι. Η μαϊμού άφησε το καρύδι και βρίσκεται εκεί έξω ελεύθερη τώρα!

Ξέρετε κάτι, πριν από 19 χρόνια, Είχα ορισμένες αμαρτίες στη ζωή μου τις οποίες δεν ήθελα να εγκαταλείψω και ήξερα, ήξερα ότι, ο Θεός μου έδειξε, "Θα πας στην κόλαση εξαιτίας εκείνων των αμαρτιών." Και γνώριζα ότι μου άξιζε και αναζητούσα την αλήθεια και ο κίνδυνος με κοίταζε κατάμουτρα.

Όμως υπήρχαν ορισμένες αμαρτίες τις οποίες δεν ήθελα να εγκαταλείψω.

Τώρα λοιπόν θα σας πω το εξής, εκείνη ακριβώς τη νύχτα στις 4 Ιουλίου του 1990, όταν άνοιξα το χέρι μου, ΜΠΟΥΜ, έτσι απλά σώθηκα. Τόσο γρήγορα!